

عنوان مقاله:

بررسی موضوعی عقود جایز در حقوق ایران و فقه عامه

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی رویکردهای نوین در علوم انسانی، چالشها و راه حل ها (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سیدهادی کاردان - مدرس دانشگاه، دانشکده حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرنده، ایران، مرنده

منیره سادات نجاتی - دانش آموخته کارشناسی حقوق دانشگاه دانشگاه پیام نور مرنده، ایران، مرنده

فرشته سادات کاردان - دانشجوی کارشناسی حقوق دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرنده، ایران، مرنده

آریتا سادات نجاتی - دانش آموخته کارشناسی فقه و مبانی حقوق دانشگاه پیام نور واحد مرنده، ایران، مرنده

خلاصه مقاله:

عقد در یک تقسیم بندی کلی به لازم و جایز تقسیم می شود . عقد لازم که از استحکام بیشتری برخوردار است و از دست دادن اهلیت بر عقد بوجود آمده تاثیری ندارد ولی عقد جایز بلافاصله از اثر می افتد و نفوذ حقوقی قبلی اش را نمی تواند حفظ کند. هدف از تحقیق حاضر، بررسی موضوعی عقود جایز در حقوق ایران و فقه عامه است. یافته های تحقیق نشان می دهد که (1 در حقوق ایران، لازم نیست که عقد نسبت به طرفین همیشه لازم و یا جایز باشد، بلکه عقد ممکن است نسبت به یک طرف لازم باشد و نسبت به یک طرف جایز باشد مانند عقد رهن و در فقه عامه، گاهی فقیهان، به عقد لازم عقد جایز اطلاق می کنند. (2 در حقوق ایران و فقه عامه، مرگ، جنون و سفعه و یا به عبارت دیگر، از دست دادن اهلیت هر یک از دو طرف، باعث انفساخ عقد می شود. (3 در حقوق ایران و فقه عامه، علاوه بر اینکه هر یک از طرفین میتواند عقد جایز را فسخ کند، از شروط انفساخ عقود جایز، موت، جنون و سفعه هر یک از طرفین می باشد، (4 در حقوق ایران و فقه عامه، اگر از عقد، حقی مستقل زده شود و به دارایی بپیوندد، هیچ منطقی حجر و مرگ کنونی را در اثر تمام شده و قاطع گذشته موثر نمی بیند. مطابق قانون مدنی ایران طرفین عقد جایز نمی توانند عقود جایز را به طور مستقل لازم گردانند مگر اینکه شرط ضمن عقد لازمی قرار گیرند و به تبع عقد اصلی لازم شوند که با وجود این بازهم با فوت و حجر منفسخ می گردند.

کلمات کلیدی:

انفساخ ، عقد جایز ، عقد لازم ، اهلیت ، آثار انفساخ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/786948>

